

1-во Общото наше желание е да са приемни Българскиятъ языкъ за официаленъ подиръ турскиятъ въ всичкитъ клонове на управлението, което се касие до правителствениитъ дѣйствия къмъ Българското население, защото непознаването на Турски дава често причини на неспоразумѣния припирни распри въ сношенията на Българитъ съ мѣстнитъ власти. Най напръдъ ний Българитъ не проумѣвааи даденитъ закони заповѣдитъ които прѣпоръчатъ исполнението на първитъ. Освѣнъ това като Българскиятъ азанъ въ управлението и сѣдебниитъ сѣвѣтъ повечето като непроумѣватъ турскиятъ языкъ не могатъ никакъ да слѣдватъ рѣшеніята които са извършватъ въ междлинитъ, това са нѣща които са биле причина на безбройни до сега злоупотреблѣния въ всичкитъ клонове на администрацията.

2-о Царското правителство като са грижи непрестанно за благоденствието на поданниците си, мислимъ че за да бждемъ свързани по яко съ империята на царщината, добръ ще е да са допрости и на Българитъ да бждатъ съучастници въ административнитъ граждански и военни служби на държавата. Равенството, което са провъзгласява въ високиятъ царски фермамъ за насъ е равенство само тогасъ когато Християнинътъ Българинъ са види обдаренъ съ милостта да бжде приетъ въ военна и гражданска служба; като и ний Българитъ сме чеда на общото отечество и царското правителство, желаемъ да сподѣлимъ трудноститъ на нашитъ събратия Мюсюманитъ, въ защитата на империята отъ злонамѣреннитъ неприатели на държавата, които възбуждатъ недоволанието на нашиятъ народъ. По причина че не сме удостоени съ святата длъжностъ да бждемъ защитници на славата и честта на Османската империя подъ владиче-